

Sygn. akt IV CSK 347/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa T. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 grudnia 2013 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód T. [...] Spółka z o.o. w G. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje sformułowane w skardze istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Poza tym, zagadnienie prawne powinno zostać sformułowane w sposób abstrakcyjny, tak aby przyjęte jego rozwiązanie miało walor ogólny, pozwalający na jego zastosowanie w innych podobnych stanach faktycznych. Zagadnienie prawne powinno być także przydatne dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej.

Nie spełnia tych kryteriów zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej. W istocie w skardze nie sformułowano poprawnie zagadnienia prawnego, które dotyczyłoby sposobu rozwiązania wątpliwości co do interpretacji bądź zastosowania konkretnych regulacji prawnych w określonych w sposób

abstrakcyjny okolicznościach, gdyż za takie nie może być uznane zagadnienie polegające na „ustaleniu kryteriów uznania danej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez ubezpieczającego - firmę wykonującą remonty statków i ich urządzeń, jako odpłatnej czynności prawnej, z powodem, w której świadczeniu ubezpieczającego nie odpowiada świadczeniu ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, aspekcie treści art. 822 k.c., art. 65 k.c., art. 385 k.c.”. Ogólność tak sformułowanego zagadnienia prawnego w aspekcie wskazanych przepisów prawa z jednej strony oraz brak abstrakcyjnego ujęcia przyczyn wątpliwości skarżącego wynikających z treści umowy ubezpieczenia łączącej strony przez odniesienie go jedynie do umowy zawartej z powodem, z drugiej strony nie pozwala w ogóle na udzielenie uogólnionej, mającej walor uniwersalny odpowiedzi na tak przedstawione zagadnienie prawne. W istocie rola Sądu Najwyższego sprowadzałaby się do dokonania całościowej kontroli zasadności zaskarżonego rozstrzygnięcia przez pryzmat wszystkich wskazanych wyżej przepisów.

Ponadto sformułowane zagadnienie prawne jest nieprzydatne dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej, gdyż przedmiotem sporu nie było to, czy strony zawarły umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz czy świadczenie ubezpieczającego odpowiada świadczeniu ubezpieczyciela, lecz to czy z zakresu ochrony ubezpieczeniowej został wyłączony określony wypadek, z zaistnieniem którego powód domagał się spełnienia świadczenia przez pozwanego ubezpieczyciela. Istota sporu nie wykraczała więc poza konieczność dokonania interpretacji umowy zawartej przez strony.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, aby skarga była oczywiście uzasadniona, co ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie

obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do zaskarżonego skargą kasacyjną wyroku. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wykazuje, aby dokonując interpretacji umowy łączącej strony Sąd Apelacyjny naruszył w powyższy sposób przepisy powołane w podstawach skargi kasacyjnej.

Przesłanką uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest także wskazane w skardze kasacyjnej istnienie istotnego interesu społecznego.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aw

jw